

Novéna k Duchu svatému

Dary Ducha svatého

Schéma modlitby:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

* Modlitba „Přijď Duchu svatý“

* Téma a četba Písma z příslušného dne

* Přijď, ó Duchu přesvatý – Kancionál 422

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno.

A obnovíš tvář země.

Modleme se: Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pátek po 6. neděli velikonoční

Duch svatý

Abychom vysvětlili, kdo je Duch svatý, musíme rozlišit dvě roviny: rovinu Nejsvětější Trojice a rovinu dějin. Totiž to, kým je Duch svatý sám o sobě, od věčnosti, a kým pro nás byl a je v dějinách spásy. Zjednodušeně řečeno: to, kdo Duch svatý „je“, a to, co Duch svatý „koná“.

Duch svatý je vzájemným darem Otce a Syna, je poutem lásky, která je spojuje. Je Duchem obou, jak praví hymnus *Veni Creator Spiritus*. Má totožnou podstatu a stejnou důležitost jako Otec a jako Syn. Pro křesťanské myšlení bylo vždy životně důležité nepřipustit mezi božskými osobami žádné jiné rozdíly, než různost vztahů, které mají tyto osoby mezi sebou navzájem. V rovině dějin spásy je Duch svatý Boží moc, která se v průběhu dějin postupně zjevuje nejrůznějšími způsoby. Nejprve ve Starém zákoně, potom v Novém, a nakonec v životě Církve. Stručně bychom mohli shrnout působení Ducha svatého do těchto oblastí: je Bohem, který se zpřítomňuje v dějinách, je Bohem, který aktivně působí, když inspiruje proroky a připravuje zjevení, je tím, který nám dal při vtělení Ježíše Krista a vedl jeho kroky, a který byl Kristem poslán Církvi jako Duch života.

Lk 11, 9-13

Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!

Jen v Duchu svatém můžeme zcela a bezpodmínečně přijmout Ježíše jako Spasitele. Pouze silou Ducha svatého je naše srdce proměněno, je uzdravováno a je schopno pravdivě milovat. A když se modlíme, Duch svatý je Ten, kdo dává slovům naší ubohé modlitby život a ticho bezeslovné modlitby proměňuje v živou Přítomnost. Když tato doba vytěšňuje osobní vztahy mezi lidmi do „virtuálního prostoru“ mobilních telefonů a počítačů, je to Duch svatý, který nás vrací z vyprahlosti samoty k opravdovému vzájemnému setkání ve společenství.

Prosba na dnešní den Dej nám svého Ducha svatého, který nás naučí žít v plnosti křesťanského života.

Sobota po 6. neděli velikonoční

Dar moudrosti

Moudrost není ve skutečnosti ničím jiným než láskou, která cítí, okouší a dozvídá se, jak dobrotivý a laskavý je Bůh. (podle sv. Františka Saleského) Mt 16,24-27

Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“ K zamyšlení:

Dar moudrosti nás přivádí k tomu, co je v životě důležité, a pomáhá nám rozlišit, čemu máme věnovat pozornost, abychom svůj život nepromarnili. Působí, že vidíme Božíma očima a dokážeme vnímat život z pohledu věčnosti. Konáme pak nejen to, co nám přinese časný užitek, ale věčný život. Dar moudrosti nás vede k poznávání pravých hodnot a k vytvoření pevných životních zásad. Moudrý je ten, kdo zná smysl a cíl lidského života. Přichází na pomoc božské ctnosti lásky. (fr. Antonín, OP)

Sešli nám Ducha moudrosti, abychom po Tobě toužili jako po svém cíli.

7. neděle velikonoční

Dar rozumu

Rozumnost není ničím jiným než láskou, která zaměřuje svou pozornost na to, aby uvážila a pronikla krásu věroučných pravd a mravoučných zásad, aby v nich poznala Boha, jaký je sám v sobě, a pak sestoupila z těchto výšin a poznávala jej také v jeho tvorech. *(podle sv. Františka Saleského)* Mk 10, 46-52

Když (Ježíš) vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák. Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ I zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě!“ Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš mu řekl: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

K zamyšlení:

Dar rozumu nám pomáhá, abychom v proměnlivém světě nacházeli Boha a správně rozuměli pravdám Božím, odhalujícím smysl našeho života. Povrchně mohou být věci viděny docela jinak, než ve skutečnosti jsou. Osvěcuje náš rozum, abychom stále jasněji poznávali Kristovo učení a radovali se z jeho velikosti a krásy. Pomáhá nám proniknout do smyslu zjevených pravd, je posilou pro ctnost víry. *(fr. Šimon, OP)* Sešli nám Ducha rozumu, abychom správně rozuměli tvé vůli a ve všem poznávali ruku tvé prozřetelnosti.

Pondělí po 7. neděle velikonoční

Dar rady

Rada je také láska, působí-li v tom smyslu, aby nás učinila pečlivějšími, pozornějšími a způsobilejšími ve volbě vhodných prostředků, jak Bohu svatě sloužit. *(podle sv. Františka Saleského)*

Mt 7,21-23

Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: „Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?“ A tehdy já prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“

K zamyšlení:

Dar rady nám pomáhá, abychom se ve spleťtých situacích života, v pochybnostech a nejistotách správně rozhodovali, co je opravdu ke slávě Boží a ke spáse duší. Je zapotřebí nejen po radě toužit a o ni prosit, ale také se jí řídit. Zdokonaluje ctnost opatrnosti, tedy schopnost správně se rozhodovat, volit dobré prostředky k cíli. *(fr. Ludvík, OP)*

Sešli nám Ducha rady, abychom nebloudili v pochybnostech, ale chodili po Tvých cestách.

Úterý po 7. neděle velikonoční

Dar síly

Síla je láska, jež povzbuzuje a pobízí srdce, aby vykonala, co rada rozhodla, že musí vykonat.

Lk 9, 23-25

Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachráni jej. Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří?“ K zamyšlení:

Dar síly nám pomáhá statečně a s odvahou konat to, co nám rozum a moudrost ukážou jako správné. Pomáhá k překonání strachu, obtíží v duchovním životě. Je to vnitřní odhodlání vytrvat v dobrém až do konce, a to i za cenu obětí. Podpírá ty, kteří procházejí obdobím vnitřní vyprahlosti, kdy nezakoušejí Boží přítomnost a lásku.

Posiluje jejich víru a zbožnost, aby neklesli a nevzdálili se od Boha. Je doplněním ctnosti statečnosti. *(fr.*

Cyprián, OP)

Sešli nám Ducha síly, abychom vždy pevně odporovali pokušení a zůstali ti věrní.

Středa po 7. neděle velikonoční

Dar umění (poznání, vědění)

Vědění není nic jiného než tatáž láska, která naši pozornost zaměřuje na to, abychom poznali sami sebe i ostatní tvory, a tím došli k dokonalejšímu poznání služby, kterou jsme povinni vůči Bohu.

Ef 4, 1-3

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojeni svazkem pokoje.

K zamyšlení:

Dar umění (poznání, vědění) nám pomáhá rozpoznávat dobro od zla, pravdu od lži, potřebnější od méně důležitého; pomáhá nám v kráse stvoření poznávat pravého původce a velikost Stvořitele. Zvláště je to umění poznat závažnost hříchu, které má za ovoce nadpřirozenou lítost. Tento dar souvisí se ctností naděje. Sešli nám Ducha umění, abychom poznávali, co nám škodí a prospívá, a lépe plnili své povinnosti.

Čtvrtek po 7. neděli velikonoční

Dar zbožnosti

Zbožnost je láska, jež nám ulehčuje práci a vede nás k tomu, abychom se věnovali skutkům, které se líbí Bohu, našemu Otci, srdečně, rádi a s dětskou láskou. *Lk 18, 9-14*

O těch, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl (Ježíš) toto podobenství: „Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.' Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: 'Bože, slituj se nade mnou hříšným.' Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus.“

K zamyšlení:

Dar zbožnosti nám pomáhá nacházet v Bohu oporu, útočiště, pokoj a radost. Zbožný je ten, kdo žije z Boha. Pravá zbožnost spočívá v lásce a touto láskou má být naplněn, ba dokonce nesen celý náš život, vše v něm má řídit láska. Souvisí se ctností spravedlnosti, v níž dáváme Bohu i bližnímu to, co mu náleží. (*fr. Jordán, OP*) Sešli nám Ducha zbožnosti, aby naše srdce bylo zcela oddáno Tobě a našlo pokoj.

Pátek po 7. neděli velikonoční

Dar bázně Boží

Bázeň není ničím jiným než láskou, působí-li v tom smyslu, aby nás nechala prchat před tím, co se nelíbí božské vznešenosti, a vyhýbat se tomu.

Lk 5, 3-11

Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte síť k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytli. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly. Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly.

Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.“ Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ Přirazili s lodmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

K zamyšlení:

Dar bázně Boží napomáhá, abychom si vážili víry a milosti posvěcující a nebáli se ničeho kromě hříchu – zla, které nás připravuje o život s Bohem. Nejde o přirozený strach, nýbrž o opravdovou snahu Boha neurazit. Zbavuje nás falešného strachu před názory okolí a vzbuzuje bázeň před vším, co odvádí od lásky k Bohu. Vede nás, abychom se chránili hříchu nejen ze strachu před trestem, ale z lásky k Bohu. Přichází na pomoc ctnosti mírnosti.

Sešli nám Ducha bázně Boží, abychom vždy měli před očima Tebe a chránili se hříchu.

Sobota po 7. neděli velikonoční

Církev

Společenství Církve – dílo Ducha svatého – je společenstvím lásky, která vede k jednotě. Neuzavírá se však do sebe, ale jde a svědčí o Ježíši Kristu, Božím Synu, a Boží otcovské lásce, která jej posílá ke spáse mezi nás. *Jan 17,20-26*

Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.

K zamyšlení: Církev je dílo Ducha svatého a každý člověk, který chce následovat Ježíše, je ve křtu Duchem svatým přetvořen a obdarován (zahrnutý milostí). Nemůžeme si však jen spokojeně „užívat“ darů, ale je nutné využít jich k účasti na díle, které je nám svěřeno. Dary jsou nám dány ke službě evangeliu. Skrze nás, Kristovy učedníky, lidé mohou poznat a uvěřit, že Ježíš Zmrtvýchvstalý. Skrze svědectví našeho života mohou i oni obdržet milost víry, naděje a lásky, která je vtáhne do života Otce a Syna, do života v Duchu svatém. Ve společenství Církve se mohou dotknout živého Ježíše a uvěřit pro Boží lásku, která „*je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*“ (Řím 5,5)

Sešli nám Ducha svatého, který nás naučí milovat Církev a dá nám odvahu a sílu ke svědectví.

Přijď, ó Duchu přesvatý – Kancionál 422

1. Přijď, ó Duchu přesvatý, rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít! Přijdi, Otče nebohých, Dárce darů přemnohých, rač nám mysl osvítit.
2. Božský Utěšiteli, něžný duši příteli, rač nás mile zotavit. V práci libý pokoji, smířiteli v rozbroji, rač nás v pláči potěšit.
3. Světlo duši blažící, srdce v tebe věřící rač milostně naplnit. Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit. 4. Viny z duši našich smaž a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit. Srovnej, co je zkřivené, zahřej, co je studené, a nedej nám zabloudit. 5. Rač nás, v tebe věřící, vroucně tebe prosící, dary sedmi podělit. Uděl v ctnosti prospěchu. v smrti dodej útěchu a dej v radost věčnou vjít.